

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอักษรนำ ระหว่างการใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปากับการสอนปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขอสรุปผลและอภิปรายผล ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีดำเนินการวิจัย
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผล
7. ข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนปกติ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระหว่างการใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปากับการสอนปกติ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปาและการสอนปกติ

2. สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้ 1) นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนที่เรียนโดยการสอนปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซิปปากับการสอนปกติ มีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกัน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบชิปปา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องอักษรนำ จำนวน 6 แผน รวม 18 ชั่วโมง 2) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการสอนปกติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องอักษรนำ จำนวน 9 แผน รวม 18 ชั่วโมง 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนาโกวิทวิทยาสถาปัตย์ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 อำเภอเมืองจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 32 คน จำนวน 2 ห้องเรียนซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วัดความรู้ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนทำการจัดการเรียนรู้แล้วเก็บคะแนนไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ในเวลาที่เท่ากันคือ 18 ชั่วโมง เมื่อสิ้นสุดการสอนทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบฉบับเดิมแล้วนำผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มาวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที แบบสองกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กัน (Paired t - test) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและนำคะแนนหลังการสอนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมาทำการทดสอบค่าที แบบสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (t - test Independent) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แล้วทำการวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแล้วนำข้อมูลที่ได้มาทดสอบค่าทีแบบสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (t - test Independent) เพื่อเปรียบเทียบที่มีต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

5. สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปากับนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปากับนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนปกติ มีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนปกติ มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.80

6. อภิปรายผล

จากการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ เรื่องอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปาและตามรูปแบบการเรียนการสอนปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปากับการเรียนการสอนปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทย อยู่ในระดับมากทั้งสองกลุ่ม ผู้วิจัยได้แยกอภิปรายเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบซิปปา สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยได้ โดยเมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปาแล้วทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ใหม่ได้รับความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชา และรูปแบบของการเรียนการสอนแบบซิปปาตามที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construction of

Knowledge) โดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่ม ซึ่งเริ่มต้นด้วยการทบทวนความพร้อมที่จะเชื่อมโยงความรู้ เมื่อผู้เรียนเกิดความพร้อมก็จะจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ใหม่ ทำความเข้าใจกับข้อมูลและแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจโดยใช้กระบวนการกลุ่มในการอภิปรายและสรุปความเข้าใจ จากนั้นก็จะให้ผู้เรียนได้สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้มาเพื่อเป็นการจัดสิ่งที่เรียนให้ เป็นระบบระเบียบเพื่อให้ง่ายต่อการจดจำขึ้น แล้วจัดให้มีการนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติเพื่อเป็นการต่อยอดและตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อหาแล้วส่งเสริมให้ได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายขึ้นเพื่อเพิ่มความชำนาญในเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยที่ได้มีการวิจัยแล้วว่าสามารถใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ดังที่ สุชาดา ชันเชื้อ (2550 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนรูปแบบซิปปา (CIPPA) ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสุภาพ เวหา (2548 : 89) ได้ทำการวิจัย เรื่องผลการจัดการเรียนรู้เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนปกติ นั้น เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ใหม่ ได้รับความรู้และความเข้าใจ ในเนื้อหาวิชา ซึ่งรูปแบบของการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ นั้นตามคู่มือของกรมวิชาการ ที่เป็นการสอนแบบบูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนและการดู พร้อมกันโดยยึดบทอ่าน เป็นหลัก ซึ่งเริ่มต้นกิจกรรมด้วยการสร้างประสบการณ์พื้นฐานการอ่าน ให้ดูภาพในบทเรียน แล้วพูดและอ่านคำจากภาพ จากนั้นก็เป็นขั้นฝึกอ่านเนื้อหาจากบทเรียน ฝึกอ่านคำใหม่ คำใหม่ในบทเรียน อ่านเรื่องในบทเรียนเพื่อตอบคำถาม คัดคำ คัดประโยค เขียนคำ ตามคำบอก ทำแบบฝึกหัด สรุปเรื่อง อภิปรายเรื่อง อ่านออกเสียงในบทเรียนแล้วเข้าสู่ขั้น อ่านสะกดคำ การสะกดคำจะช่วยให้ นักเรียนอ่านคำใหม่ได้ด้วยตนเอง เมื่อพบคำใหม่และเป็นการฝึกอ่านคำให้แม่นยำและเขียนคำได้ถูกต้อง จากนั้นก็จะเป็นขั้นอ่านบทอ่านเสริม บทเรียน โดยส่งเสริมให้อ่านในใจแล้วตอบคำถาม ขั้นอ่านบทหรือกรองโดยอ่านออกเสียง ตามลักษณะคำประพันธ์ และท่องจำและสุดท้ายก็จะเป็นขั้นบูรณาการกับเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ในรูปของการค้นคว้ารายงาน วาดภาพเกี่ยวกับเรื่องราว ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ

ดังที่กล่าวมานี้เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วยเช่นกัน

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปากับการเรียนการสอนปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ โดยใช้โมเดลซิปปาสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามปกติ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปาที่พัฒนาขึ้นโดย ทิศนา แจมมณี (2547 : 282) นั้นได้ผสมผสานและประยุกต์ใช้แนวคิดที่สำคัญ 6 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดการสร้างสรรค้ความรู้ (Constructivism) แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness) แนวคิดเรื่อง การเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning) และแนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนความรู้ (Transfer of Learning)

ลำดับขั้นการจัดการเรียนรู้ตามแบบซิปปาเริ่มต้นด้วย (1) ขั้นทบทวนความรู้เดิม เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้รำลึกถึงความรู้ที่มีอยู่ว่าตนเองรู้อะไรอยู่แล้วบ้างเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ตามแนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ และครูก็สามารถดำเนินจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียนต่อไป (2) ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่เป็นการให้ผู้เรียนได้แสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่ โดยการใช้ทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่ครูจัดเตรียมมาหรือให้คำแนะนำ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดการสร้างสรรค้ความรู้ (3) ขั้นการศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล / ความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ผู้เรียนจะนำความรู้ที่ได้จากการแสวงหาความรู้ โดยการเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่มาทำให้เกิดความรู้ใหม่ให้เกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายตามแนวคิดการถ่ายโอนความรู้ (4) ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่มเป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตน รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนเองให้กว้างขึ้น โดยใช้กลุ่มเป็นเครื่องมือซึ่งจะทำให้ได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่นและได้รับประโยชน์จากความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กันตามแนวคิดกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (5) ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้สรุปจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ โดยนำความรู้มาวิเคราะห์ให้เป็นระเบียบด้วยภาษาของตนเองเกิดเป็นความรู้ของตนเอง ทำให้ผู้เรียนจดจำ

สิ่งที่เรียนรู้ได้ง่ายเพราะเป็นภาษาตนเอง ตามแนวคิดการเรียนรู้กระบวนการ (6) ชั้นปฏิบัติ หรือแสดงผลงานเป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญเป็น การต่อยอดหรือตรวจสอบความเข้าใจของตนเองและช่วยส่งเสริมให้ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ในการนำเสนอหรือแสดงผลงาน (7) ชั้นประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นการฝึกฝนการนำความรู้ ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา การเชื่อมโยงความรู้และปฏิบัติในสถานการณ์ ความเป็นจริง อันทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์และเกิดการเรียนรู้จากการนำไปใช้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาวิจัยที่ได้มีการวิจัยแล้วว่าสามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอนเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนได้ ดังที่ จิรนนท์ บุญเรือน (2544 : 121) ได้ทำการวิจัย เรื่องผลของการสอนโดยใช้แบบการเรียนการสอน แบบซิปปาที่เน้นทักษะกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบการเรียนการสอนแบบซิปปาที่เน้นทักษะกระบวนการ เรียนรู้ทางภาษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทยสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สุภาพ เวหา (2548 : 89) ได้ทำการวิจัย เรื่องผลการจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปากับการเรียนการสอนปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากที่กล่าวมา การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา จึงแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนปกติ ที่ไม่ได้มุ่งสร้างสรรค์ความรู้ของผู้เรียน โดยเน้นการปฏิสัมพันธ์กับแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่หลากหลายและกิจกรรมที่หลากหลาย ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายอยู่เสมอ ทำให้เกิดการตื่นตัวไปกับการเรียน การได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ก็ทำให้เป็นประโยชน์ในการเรียนอันนำไปสู่การพัฒนา การเรียนรู้ของตนเองต่อไป

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา กับการเรียนการสอนปกติมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทย อยู่ในระดับมาก

ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปา และการจัดการเรียนการสอนปกติ ต่างก็สามารถพัฒนาความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ทั้งสองรูปแบบ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการสอนโดยใช้แบบการเรียนการสอนแบบชิปปา ทำให้นักเรียนได้สนุกไปกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการกลุ่มที่เกิดจากการร่วมมือร่วมใจเป็นไปตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งสลาบิน (Slavin, 1995 : 2 - 7) ได้เสนอแนวทางการแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ที่มีสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันออกไป ประกอบด้วยนักเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ร่วมกัน นักเรียนในกลุ่มต้องรับผิดชอบงานร่วมกัน ทุกคนภายในกลุ่มต้องร่วมกัน แสดงความคิดเห็นเพื่อทำให้ผลงานของกลุ่มสำเร็จลุล่วง การที่ให้ผู้เรียนแต่ละคนมีส่วนร่วมในกลุ่มนั้นทำให้ผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้ในส่วนของเนื้อหาและกระบวนการไปพร้อม ๆ กัน นอกจากนี้การแบ่งกลุ่มแบบลดความสามารถยังเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนทั้งในลักษณะของการตรวจสอบความรู้และเป็นแหล่งเรียนรู้ซึ่งกันและกัน นักเรียนที่อยู่ในวัยใกล้เคียงกันจะสามารถสื่อสารเข้าใจกันง่าย กล้าที่จะซักถามโต้แย้งกันและกัน ทำให้เกิดผลดีในกระบวนการเรียนรู้และการที่นักเรียนที่มีระดับความสามารถสูงซึ่งเข้าใจและรับรู้ข้อมูลความรู้ที่ครูนำเสนอได้ก็จะเปลี่ยนคำสอนและข้อมูลเหล่านั้นเป็นภาษาพูดของตนเองเพื่ออธิบายให้เพื่อนฟัง ทำให้ทั้งผู้อธิบายและผู้ฟังเข้าใจบทเรียนชัดแจ้งขึ้น และการเรียนรู้จากบุคคลใกล้เคียงตัวซึ่งเป็นบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากครูก็ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การสอนโดยใช้โมเดลชิปปายังเป็นการช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ความเป็นมิตร การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่รู้สึกว่าการไม่รู้เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ ตรงกันข้ามความไม่รู้กลับถูกใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เมื่อผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ จึงเกิดความรู้สึกรักในการเรียนและตั้งใจเรียน

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

7.1.1 ก่อนนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบชิปปา ไปใช้ครูควรศึกษารูปแบบให้เข้าใจเสียก่อน เตรียมการให้เป็นระบบ มีขั้นตอนเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดได้และการจัดการเรียนรู้ต้องให้เวลากับนักเรียนได้คุ้นเคยกับรูปแบบการสอน

7.1.2 ในการจัดกลุ่มซึ่งต้องใช้กลุ่มเดียวกันจนเสร็จสิ้นการทดลอง กระบวน

การกลุ่มนับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการสร้างความรู้ของผู้เรียน ดังนั้นก่อนที่จะดำเนินการจัดการเรียนรู้ครูต้องแน่ใจว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจกับการทำงาน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ถ้าพบว่าผู้เรียนยังไม่สามารถทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มได้อย่างแท้จริง ควรมีกิจกรรมเพื่อฝึกและเตรียมความพร้อมในการทำงาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มก่อน

7.1.3 ครูต้องสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเองมากที่สุด เพื่อให้นักเรียนเกิดความสบายใจ กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น

7.1.4 การนำเสนอผลงานควรให้ทุกกลุ่มได้นำเสนอ ถ้าเวลาไม่พอควรหาเวลานอกเพราะการได้นำเสนอผลงานจะสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นใจ ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในการเรียนแสดงความคิดเห็น

7.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการนำการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในเรื่องอื่น ๆ

7.2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการนำการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยีและภาษาต่างประเทศและในระดับชั้นอื่น ๆ

7.2.3 ควรมีการวิจัยถึงผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปาที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เป็นต้น